

EXPUNERE DE MOTIVE

În România învățământul de stat este obligatoriu, dreptul elementar la educație fiind înscris în principiile Drepturilor Omului, iar instituția de învățământ (primar, gimnazial, liceal sau superior) este cea care asigură punerea în practică a acestui drept.

Potrivit legii elevii au dreptul să fie informați și totodată obligativitatea de a frecventa cursurile. Cu toate acestea numărul copiilor care abandonează școala este în continuă creștere. La nivelul anului 2007, valoarea indicatorului pentru România înregistra 19,2%, spre deosebire de țări precum Slovenia - 4,3%, Polonia - 5,0%, Republica Cehă - 5,5%, statele membre UE-27 - 14,8%, potrivit Raportului Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului (MECT) privind starea învățământului. Totuși, la nivelul aceluiași an, România este în avantaj față de Spania (31,0%) și Portugalia (36,3%). În perioada 2000-2007, rata abandonului școlar, atât pe ansamblul învățământului primar și gimnazial, cât și la nivelul fiecăruia dintre cele două cicluri, înregistrează un trend continuu ascendent. Ca urmare, în această perioadă, valoarea indicatorului a crescut de peste trei ori în clasele I-VIII (de la 0,6% în anul școlar 2000/2001 la 2,0% în 2007/2008), de aproape trei ori în învățământul primar (de la 0,6% la 1,7%) și de patru ori în învățământul gimnazial (de la 0,6% la 2,3%). Rata de absolvire a învățământului primar și gimnazial evidențiază accentuarea diferenței între mediul urban și rural, în anul 2006/2007, în zonele rurale, indicatorul fiind cu aproximativ 25 puncte procentuale mai scăzută decât în urban.

În 2009 -2010 abandonul școlar cunoaște o creștere alarmantă, iar criza economică a făcut ca numărul copiilor săraci din țara noastră să ajungă la 350.000, rata abandonului școlar triplându-se, potrivit reprezentanților World Vision România.

Astfel, aproximativ 40.000 de copii, cei mai mulți din mediul rural, au renunțat, în fiecare an, să mai meargă la școală, iar o bună parte din ei ajung infractorii de maine. Minorii care provin din familii foarte sărace, dezbinăte ajung să fie vânduți sau trimiși la cersit în străinătate. Cu toate că România este una din puținele țări membre ale UE care a dezvoltat un program de integrare specializat pentru copiii traficați, ANPDC a identificat, în afara categoriei de minori străini neînsoțiți, și alte categorii expuse riscului de trafic: copiii străzii, copii din familii vulnerabile, din comunități sărace de romi, copii neglijati sau abuzați, copii care au renunțat la școală, cei cu dizabilități sau cu părinți care lucrează în străinătate.

România ocupă primul loc în Uniunea Europeană în topul țărilor care fac trafic de persoane. Este concluzia unor rapoarte realizate de Eurojust și EUROPOL, iar reprezentanții Parlamentului European au susținut că țara noastră are nevoie de un program de combatere a traficului de ființe umane.

Italia, Spania, Germania, Marea Britanie și Franța sunt țările gazdă pentru românii care ajung în mâinile traficantilor de persoane. Se face trafic cu femei, bărbați, dar de cele mai multe ori victime sunt copiii. Unii sunt exploatați sexual, alții sunt duși în străinătate unde sunt obligați să cerșească. Potrivit Europol în 2009 peste o mie de minori au înlocuit jocurile și școala cu orele petrecute pe străzi la cersit, fiind obligați chiar să se specializeze în diverse infracțiuni.

Copiii sunt scoși din țară, de cele mai multe ori cu acte false și exploatați. În ciuda măsurilor adoptate în vederea combaterii traficului de copii România continuă să rămână în mare parte o țară de origine pentru traficul de copii, precizează raportul Agenției pentru Drepturi Fundamentale (FRA) a Uniunii Europene care precizează că, în primele 6 luni ale anului 2008, Agenția Națională pentru Protecția Drepturilor Copiilor (ANPDC) din România a primit 250 de cereri privind copii români neînsoțiți în străinătate, iar 138 dintre aceștia au fost repatriați. Același raport atrage atenția, citând bazele de date ale ANPDC, că numărul de persoane traficate din România către Cehia pentru exploatare prin muncă a crescut și că un număr mare de copii dispar din adăposturi și ajung "cel mai probabil în mâinile traficantilor". De exemplu, 400 din cei 1.320 de minori care au ajuns la centrul italian pentru imigranți din Lampedusa au dispărut în 2008.

În Irlanda, mai mult de 50 de copii din camioanele de stat au dispărut anual în perioada recentă, inclusiv cinci minore din Nigeria care nu mai sunt de găsit din iunie 2007.

Infracționii străini traficează copiii români cu vârste începând de la trei luni în Marea Britanie, folosindu-se de minori pentru a pacali sistemul de beneficii sociale cu milioane de lire sterline.

Prestigiosul „Times” a alocat pagini întregi fenomenului cersetorie aplecându-se asupra cazurilor de copii români duși în străinătate la cersit. Potrivit „Times” copiii sunt luați de la familiile lor, duși în Marea Britanie și folosiți pentru a primi beneficii sociale, într-o acțiune care implică documente de imigrație și acte privind angajarea falsificate. În multe cazuri, copiii sunt luați cu acordul familiilor, sunt "antrenați" pentru mici infracțiuni pe stradă și sunt plasați unor adulți cu care nu sunt înrudiți, pentru a-i ajuta pe aceștia să ceară de la Guvernul britanic bani buni.

În Londra politistii au dovezi potrivit cărora s-au obținut peste 100.000 de lire sterline pe seama a 4 copii romani obligați să cerșească. Într-un alt caz, o grupare criminală a obținut, de pe urma a 500 de copii, 4,5 milioane de lire sterline, bani investiți de traficanți în case și mașini de lux.

Cele mai multe cazuri de copii exploatați au provenit din Estul României, Tandarei, era una din bazele suspectilor de trafic cu copii. În susținerea acestei aprecieri jurnalistii de la „Times”, dar și cei de la „The Telegraph” s-au bazat pe apariția într-un timp foarte scurt a peste 100 de case noi, impozante, evaluate la peste 20 de milioane de lire sterline, case care au ridicat suspiciuni politistilor britanici, care cred că au fost ridicate cu banii obținuți din fraudarea statului britanic prin exploatarea minorilor asta cu atât mai mult cu cât proprietarii sunt persoane aparent fără nici un venit.

Minorii sunt supuși unui tratament inuman. Sunt bătuti și abuzați, iar unii dintre ei chiar mutilați pentru a înmuia inimile trecătorilor de la care cerșesc bani. Cei care nu fura și nici nu cerșesc sunt obligați să spele geamurile mașinilor prin intersecții.

Ca România are o gravă problemă în acest sens o arată și raportul Departamentului de Stat al SUA privind traficul de ființe umane potrivit căruia România este țară de origine, de tranzit și de destinație pentru bărbații, femeile și copiii traficați în special în scopul muncii forțate, precum și pentru femeile și copiii traficați pentru exploatare sexuală. Potrivit documentului citat, copiii din România sunt traficați către Spania, Italia, Olanda, Cehia, Grecia, Finlanda, Germania, Marea Britanie, Cipru, Australia, Franța și Statele Unite ale Americii în scopuri de muncă forțată, inclusiv cerșetorie forțată și furturi marunte.

Potrivit politistilor britanici traficanții îi amenință atât pe copiii cât și pe părinții acestora. Copiii le spun că familiile lor vor fi în pericol, dacă încearcă să fugă, iar părinților le spun că le vor răni copiii, dacă anunță autoritățile, iar „Daily Mail” precizează într-un material amplu publicat în ediția din iulie 2009 că minorii sunt furati sau cumparați de la familii foarte sărace, iar cei cu dizabilități reprezintă tinte preferate ale traficantilor, copiii sănătoși fiind de cele mai multe ori mutilați, pentru a avea mai mult succes la cerșit.

Autoritățile din Scoția sunt și ele în alertă, după ce tot mai mulți copii din alte state, printre care și România, sunt introduși în țară ilegal și vânduți ca sclavi, puși să lucreze în fabrici de canabis sau să se prostitueze. Copii cu vârste de la nouă ani în sus provenind din România, China, Afganistan, Vietnam, Nigeria sau Bangladesh sunt introduși în Marea Britanie de către bande organizate, relatează „The Evening Times”

Anchetatorii trag un semnal de alarmă vis a vis de cazurile de copii furati, traficanții profitând că minorii sunt lăsați nesupravegheați de părinți sau tutori și-i duc în străinătate cu acte false obligându-i să cerșească.

Sunt însă numeroase și cazurile copiilor duși la cersit de proprii părinți. Jurnaliștii de la Daily Mail au publicat un articol despre o româncă de etnie romă care a fost condamnată pentru cruzime, după ce și-a obligat cei șapte copii să cerșească. Comentariile britanicilor la adresa acestui caz, dar și a românilor în general, sunt extrem de dure.

Speranța Mihai, în vârstă de 33 de ani, a admis în fața instanței că și-a obligat copiii să cerșească și că nu le-a oferit șansa la educație. În plus, femeia de origine română a recunoscut că a completat cereri false de ajutor social pentru copii și că a ocupat abuziv o locuință. Româncă a locuit, alături de soțul ei și cei șapte copii, într-o casă din localitatea Slough pe care a ocupat-o în mod fraudulos. Vecinii familiei de români au povestit despre modul în care cuplul își trata copiii, punându-i să cerșească și netrimțându-i la școală. Mai mult, se pare că familia de români nu își trimitea la cersit numai proprii copii, dar și pe fetița unor prieteni. Potrivit statisticilor publicate de Daily Mail, un "cerșetor profesionist" poate câștiga până la 300 de lire sterline pe zi. Se pare că familia Mihai a strâns zeci de mii de lire sterline în urma acestei activități. Comentariile pe care cititorii Daily Mail le-au postat la finalul articolului sunt extrem de dure și reflectă părerea britanicilor referitoare la situația românilor de etnie romă care ajung ilegal în Marea Britanie. "Autoritățile se așteaptă ca noi să acceptăm aceste scursuri ale societății care nu dau doi bani pe propriii lor copii, cu atât mai puțin pe ai noștri", a scris un cititor Daily Mail.

Cititorii critică și guvernul britanic pentru situația în care s-a ajuns și cer măsuri urgente împotriva imigranților din Europa de Est, oferind totodată o mostră din percepția pe care oamenii o au despre România. Alan le transmite Conservatorilor să nu facă aceleași greșeli ca ceilalți guvernanți: "Ascultați ceea ce dorește majoritatea dintre noi: granițe securizate, criminali străini deportați, opriți imigrarea în masă. Dacă nu ascultați aceste sfaturi, în patru ani un partid naționalist va fi la putere, pentru că Anglia s-a saturat." "Ce se întâmplă cu țara asta? Radare pentru șoferi, amenzi dacă îți lași pubela în afara casei, amenințări dacă nu îi lăsăm pe țigani să își facă locuințe ilegale în pragul ușii noastre... Oh, da, luați-vă de oamenii decenti și lăsați-i în pace pe hoții care ignoră legile noastre, ne agasează și ne intimidează. Dați-i afară. Nu înțelegeți? Nu îi vrem", a scris și un cititor care s-a semnat "Coffin Dodger". John, un englez care se află în Regiunea Kurdistan din Irak, este uimit de faptul că "un britanic plătitor de taxe va fi nevoit să aibă grijă de copiii mamei care este la închisoare". "Deportați toată familia în România și economisiți o avere", a spus el. "Această femeie este vârful unui aisberg uriaș. Românii sau țiganii de pe continent vor face orice ilegal și nu le pasă deloc", a concluzionat Bronco Lincoln.

Si astfel de cazuri au umplut pagini întregi ale marilor publicații internaționale, pagini care sunt o pată pentru românii plecați la muncă sau cei

care-si duc pruncii in excursii . Astfel de cazuri sunt o piedica pentru romanii fie ei adulti sau copii care respecta legile.

Ca situatia copiilor romani dusi in strainatate pentru a fi exploatați este grava ne-au dovedit-o si rapoartele Italiei si Frantei.

CAZUL FRANTEI:

Pornindu-se de la realitatea prezenței pe teritoriul Republicii Franceze a unui număr mare de minori români implicați în săvârșirea unor fapte cu caracter penal, sau existența unor minori victime ale unor abuzuri, neglijențe și a exploatării în cadrul unor rețele de trafic de ființe vii, a fost semnat de către guvernele celor două țări un acord privind cooperarea în vederea protecției minorilor români aflați în dificultate pe teritoriul Republicii Franceze și a întoarcerii acestora în țara de origine precum și a luptei împotriva rețelelor de exploatare.

În acest sens un raport întocmit în ianuarie 2006 de către partea franceză a Grupului operațional de legătură româno-francez, asupra delincvenței generată în capitala Franței din partea cetățenilor români în anul 2005 a evidențiat că în anul 2005 au fost 1071 delikte (în afara racolării) imputabile unor cetățeni români ce au fost aduse la cunoștința Direcției de Poliție Urbană de Proximitate, cu un total de 2646 intervenții. Cu această ocazie, 888 persoane au fost acuzate, dintre care peste 50,34% erau minori, reieșind o scădere față de 2004.

Privitor la furtul din buzunare, 398 din cei 648 de acuzați au fost prinși de poliția regională a transporturilor;

Cei 9 acuzați pentru cerșit însoțit de un copil mai mic de 6 ani, în cursul lui 2005, sunt toți de naționalitate română.

Lupta contra furturilor comise în transportul public în Paris:

Veritabil fenomen social, comiterea de furturi de către minorii români, în transportul public, a făcut obiectul unei acțiuni intense în 2005.

Un număr de 5 operațiuni ample au fost realizate în așezări de romi implantate la periferie, unde fuseseră de obicei urmăriți hoții, au determinat, pe lângă arestarea adulților beneficiari ai produsului furtului și plasarea tinerilor găsiți la fața locului, aceste intervenții au generat zeci de expulzări peste graniță ale unor majorări prinși întâmplător.

Impactul acestei munci, făcute în strânsă și eficientă colaborare a atașailor de poliție de la ambasada României din Paris, este evident.

Furturile din buzunare și furturile simple în transportul feroviar din Paris au scăzut cu 15,5%, adică cel puțin 2500 de delikte, iar apariția acestor tineri a scăzut, întrucât doar 3-4 pe zi mai sunt verificați, în loc de 15-20, la începutul lui 2004.

Prostituția: o dispariție aproape totală din spațiul public:

Serviciile teritoriale (SPUP), mai ales Unitatea de Sprijin pentru Investigări Teritoriale (USIT) și-au continuat acțiunile contra prostituatelor de stradă, majore

și minore. Totuși, dintr-un total de 2825 de proceduri, doar 41 priveau cetățeni români.

Și aici se vede impactul abordării dinamice, cu rețineri repetate și măsuri administrative la ieșire.

CAZUL ITALIEI:

Departamentul de Justiție pentru Minori – Centro de Prima Accolienta din Milano, Provincia din Milano, Asociația românilor din Italia și Consulatul Românie la Milano împreună cu Ministerul Justiției și Ministerul Public din România au inițiat o întâlnire între „experți ai justiției pentru minori”, din România și Italia, ce a avut loc la Drobeta Turnu Severin în luna mai 2006.

Interesul deosebit al autorităților italiene, mai ales al celor din nordul Italiei, este generat de numărul tot mai mare al minorilor români, proveniți în special din zona orașului Craiova și aflați în dificultate pe teritoriul Italiei.

De cele mai multe ori ei sunt implicați în infracțiuni, iar statisticele oferite de țara de destinație reliefează că delictele comise sunt în mare parte furturi – 90%, sau sechestrul de persoane, cu scopul de a fi jefuite, iar vârsta minorilor variază între 15 și 17 ani.

Din evidențele italienilor a reieșit că minorii denunțați de Procuraturile Republicii de pe lângă Tribunalele pentru Minori, potrivit unor date referitoare la anii 2001, 2002 și 2003, este în continuă creștere, vizând exclusiv componenta străină, în timp ce cea Italiană este în descreștere.

În anul 2003 au fost denunțați 41.212 minori, din care 11.465 sunt străini.

Străinii provin:

- în procent de 64% din țările din Europa de Est, România, fosta Iugoslavie (Serbia și Muntenegru), Albania, Croația și alte țări ;
- în procent de 26% din Nordul Africii;
- 10% fiind compus din:
 - aproximativ 4% din minori care provin din America Centrală și America Meridională;
 - 3% din Asia – China și Irak;
 - nu în ultimul rând 3% din minori provin din alte țări din Uniunea Europeană (Germania, Franța, Regatul Unit al Marii Britanice și Spania).

Statisticile elaborate de Departamentul Justiției pentru Minori evidențiază că în anul 2005, în Institutele Penale pentru Minori, componenta străinilor este de 54%.

Conform statisticilor Autorității Naționale pentru protecția drepturilor copilului, cel puțin 2000 – 2500 de minori români sunt plecați în străinătate, neînsoțiți de părinți sau alte rude.

După estimările autorităților, dintre aceștia, cei mai mulți se află în Italia, Franța și Spania.

Se mai găsesc copii români aflați în dificultate și în Ungaria, Marea Britanie și Irlanda de Nord.

Sărăcia, promiscuitatea, lipsa unui ajutor concret, imediat și suficient din partea autorităților competente, toate realizate printr-un personal specializat, în sensul recuperării și includerii în procesul de învățământ și educație a acestor copii, face ca, din păcate, cea mai bună opțiune la întoarcerea în țară să fie plecarea din nou în străinătate, de astă dată pe o altă rută, într-o altă țară de destinație.

Odata cu intrarea Romaniei in Uniunea Europeana in tara noastra a apărut și o nouă formă de violență economică, abuz împotriva copiilor, mii de minori fiind lăsați singuri, practic abandonati de către părinții care pleacă în occident pentru a-și găsi un loc de muncă.

Potrivit datelor furnizate de aceeași Autoritate Națională pentru protecția drepturilor copilului, în primul trimestru al anului 2006, ambii părinți din peste 13.000 de familii erau plecați la muncă în străinătate și aproape 19.000 de copii lăsați în grija bunicilor, a altor rude sau chiar fără nici o ocrotire sau supraveghere. In 2010 numarul acestora s-a triplat.

Această realitate ignorată ani de zile de către statul român, în ciuda avertismentelor și a rapoartelor oferite de țările de destinație, a format în sfârșit obiectul unui act normativ care în momentul de față legiferează condițiile în care românii pot pleca la muncă în străinătate, atunci când au în întreținere copii, practic inserează obligația de a prezenta o adeverință din care rezultă că au notificat autoritățile locale în legătură cu intenția lor de a pleca în străinătate.

În această situație, serviciile de asistență socială pot monitoriza mai ușor copii rămași în grija rudelor sau fără nici o ocrotire.

In aceste conditii statul trebuie sa adopte masuri suplimentare in ceea ce priveste copiii, deoarece minorii sunt deosebit de vulnerabili si, prin urmare, au nevoie de protectie si atentie speciala. Este nevoie sa solicitam date exacte asupra duratei șederii în străinătate, destinația și traseul, pentru a se putea verifica la înapoierea însoțitorului felul în care acesta a respectat cerințele legale, și mai ales dacă s-a întors împreună cu minorul pe care l-a însoțit în străinătate.

In concluzie demersul initiatorului vine pe fondul unei nevoi acute de sustinere a minorilor, reprezentând ocazia ideală pentru Parlamentul României de a optimiza cadrul legal existent prin desăvârșirea prezentului proiect de lege.

Initiator,
deputat PDL William Gabriel Brînză

